

הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וכו' הנ"ל עפ"י מ"ש לעיל בפי' כל הלומד תורה לשמ"ה וכו' אותיות למש"ה כי הוא המסייע לקבלת התורה ואתפשטותי' בכל דרא. וז"ש הוסיף משה יום אחד מדעתו. שהביא כלל ישראל לבחי' הדעת ולאחדות הבורא. לכן גם כן הוא בכל הדורות העתידים עד סוף כל העולם את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה. כמ"ש וגם בך יאמינו לעולם. וזה הרמז בדבר זה הנה אנכי בא אליך בעב הענן. בעב הענן עה"כ גימ' רמ"ח. זה שמי עם י"ה עולה שס"ה זכרי עם ו"ה עולה רמ"ח הם המצות עשה רמ"ח בעבור ישמע העם בדברי עמך כי השכינה מדברת מתוך גרונו של משה. וגם בך יאמינו לעולם זה הכח ממשה רבינו עליו השלום הוא בכל דור ודור כנ"ל. וז"ש בתד"א אפי' אחד שיושב ועוסק בתורה השכינה מדברת כנגדו והבן: ספר תפארת שלמה - מועדים - שבועות

ויתייצבו בתחתית ההר. ודרשו רבותינו ז"ל בגמרא (שבת פ"ח א') שכפה עליהם ההר כגיגית וכו', שמעתי מפי מורי זלה"ה ע"ה, לכך כפה הקדוש ברוך הוא על ישראל הר כגיגית ללמד שגם שאינו חושק לתורה ועבודת ה' מכל מקום אינו בן חורין ליבטל, רק יעשה בעל כרחו, וידמה כמי שכופין אותו לעשות בעל כרחו, והוא דרך טוב לאיש ישראלי לימי הקטנות, שלא יבטל התמיד מעסק לימודו ועבודת ה' יתברך גם שאינו חושק, דמכל מקום עושה מעשה: (בן פורת יוסף פרשת וישב פן ב' דף ס"ו ע"ד) בעל שם טוב עה"ת פרשת יתרו

שלש רגלים תחוג לי בשנה היינו לסבב כל השנה אל אלו הרגלים שהם יסוד ופנימיות של כל הזמנים. ושמעתי מפי מו"ז ז"ל כי חג מלשון מחוגה שהוא עגול ויש בה נקודה פנימיות כו'. היינו שיהי' סובב ובטל כל הימים אל החג שהוא הפנימיות כנ"ל: שפת אמת - פסח

בחג השבועות היה מרן אדמו"ר [הרמ"מ] זיע"א נכנס לעריכת השולחן בשעת המאוחרת של הלילה. ובמוצאי החג היה מאריך בשולחנו זמן רב, ופ"א אמר רבינו שבחג השבועות צריך לעבוד עבודת ה' בעמל רב כי הרי חג הסוכות ופסח הם ז' ימים. ובשבועות צריך לעבוד ביום אחד עבודת שבעה ימים: ספר קדושת מרדכי - לעלוב

שמעתי מפ"ק הרה"ק ר' ישראל אברהם מסקולען זיע"א שאמר בשלחה"ט בחג השבועות שיש ג' רגלים בשנה, וכמו שאין שולחן או כסא יכול לעמוד על רק ב' רגלים, כמו כן השנה צריך ג' רגלים: המו"ל

ובפרט ביום חג העצרת זמן מתן תורתינו לכל אדם ובכל זמן יוכל כל אדם לבא בהשג יד שיאיר לבו ומוחו ע"י אמונתו בחסדי השי"ת בשמחה ובטוב לבב לפי ערכו יערוך את הנרות להאיר מיום אחד בשנה חשוב לכל השנה להיות תמיד בשמחה ובמחשבה טובה לצרפה למעשה ודיבור טוב. ובשמחה תצאו מכל ההיפך ח"ו לבא לתכלית טוב כל מעשה ודיבור ומחשבה ולהתקדש ולהתקרב לבא בשערי צדק באמת ובתמים כל או"א לפי ערכו לרצון השי"ת כרצון יראיו מכל בית ישראל: ספר בית אהרן - מכתבי קודש דף ק"נ טו"ב

וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק. הנה בכל שנה יש בחי' קבלת התורה מחדש, כי הדורות יורדים במדרגה משנה לשנה, ורצונו ית', שאור קבלת התורה יופיע ויזרח גם במקומות הנמוכים בדורות השפלים. והנה ישראל שעמדו בהר סיני, הביטו ברוח קדשם על הדורות האחרונים וראו איך הם עומדים מרחוק, בתוך חושך והסתר גדול, ובכל זאת מקבלים את התורה, והתפלאו מאד. וע"ז כתוב וירא העם וינועו וגו': ספר דברי שמואל - סלאנים

התורה היא חיות וקיום מעשה בראשית. ברוך אומר ועושה הוא על מעשה בראשית שנבראו בעשרה מאמרות. וגוזר ומקיים הוא על הדברות שמקיימים העולם: שפת אמת שבועות תרל"ג

ר"ה דף י"ו בעצרת על פירות האילן. הנ"ל שרמז בזה לעצרת דוקא דהנה כבר מבו' בזוהר הקדוש ובהאר"י ז"ל סוד בדיקו דמיא שהיא נבדקת במנחת הקנאות עומר התנופה אחר הפסח. והנה כתי' ואם טהורה היא ונקתה ונזרעה זרע שהוא הולדות נשמות קדושות בעצרת וזהו הרמז ונקת"ה תק"ן ו"ה שבעצרת נתקן היחוד. וזה שמבואר בספרים כי ישששכר נולד בשבועות וכתיב ומבני ישששכר יודעי בינ"ה שזהו תיקון ימי הספירה עד הבינה וכמ"ש קריבו שושבינין עבידו תקונין וכו' למעבד נשמתין ע"י התיקון נמשכין נשמות חדשות בעולם. וז"פ בעצרת נידון על פירות האילן פירות הם הנשמות כמבו' בזוהר הקדוש ובשבועות נידון ונמשכין נשמות חדשות וקדושות לעולם הזה: והבן: ספר תפארת שלמה, מועדים, שבועות

על התורה ועל העבודה

כה תברכו את בנ״י אמור להם. הנראה לבאר עפ״י מ״ש בפי׳ הפ׳ מי יתן והי׳ לבבם זה להם. ע״ד שאמרו חכז״ל הצדיקים לבם ברשותם פי׳ שיש בידם כח לכבוש את יצרם. והרשעים הם בהיפך הם ברשות לבם. וזה והי׳ לבבם זה להם בכחם לכבוש את יצרו. וז״פ בברכת כהנים אמור להם תברכם בזה שיהי׳ לבבם להם. וזה ג״כ דכתיב במתן תורה וההר בוער באש עד לב השמים. פי׳ מחמת התגלות האלקות אז בגודל הקדושה הי׳ הלב ג״כ כולו לשמים. בבחי׳ הנ״ל בצדיקים אשר לבם ברשותם אמן כי״ר: ספר תפארת שלמה, מועדים, שבועות

עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך. הנראה לרמז בזה כפי מ״ש וכל העם רואים את הקולות שהיו רואים את הנשמע. מחמת שנזדככו אז במעמד הר סיני והיו באותו מעלה שהי׳ אדה״ר קודם החטא בחי׳ ראי׳ שהוא מדריגה גדולה ולזה כתיב את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירום אנכי ואחבא. כאשר ראה כי נפל עתה מבחי׳ ראי׳ רק הי׳ במדריגת שמיעה כנ״ל. וז״ש בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר ד׳ פי׳ לעתיד לבא נזכה ג״כ לשוב לאותו מעלה כמו במתן תורה לבחי׳ הראי׳. וזה ג״כ מ״ש ויברך דויד את ד׳ לעיני כל הקהל כו׳ וז״פ ג״כ עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך. כמו שהיו בשעת האמירה במתן תורה בבחי׳ הראי׳. ע״ז אנו מצפים לבא לאותו בחינה ב״ב: ספר תפארת שלמה, מועדים, שבועות

מי ימלל גבורת ה׳ ישמיע כל תהלתו. מי שצריך לישועה יאמר כל ספר תהלים בלי הפסק: הרה״ק ר׳ פינחס מקאריץ זי״ע

כתיב (תהלים כ״ז, י״א) הורני ה׳ דרכך וגו׳, הנה ידוע כי דרך נקרא כבושה, ואורח נקרא שאינה כבושה, ויכולים לפעמים לתעות מתוכה ולילך למקום סכנה, מה שאין כן בדרך כבושה שאין מקום לתעות מתוכה, כן באדם יש שני ענינים אלו, יש לאדם דרך כבושה בעבודת הבורא יתברך שמו, שילך תמיד בזה הדרך ובודאי לא יתעה מתוכה, דהיינו אדם שפורש את עצמו מכל הענינים, ואינו עוסק רק בתורה יומם ולילה, ואינו מדבר רק דברים ההכרחיים ולא יותר, ויש דרך אחר שאינה כבושה ונקרא אורח, דהיינו אדם שמדבר לפעמים עם בני אדם, אך הדיבורים הם לשם שמים, דהיינו שמדבר אלו הדברים שיבוא מהם איזה מוסר, או אהבת ה׳ או יראת ה׳ וכיוצא, או אדם שיודע להעלות דברים למעלה בקדושה כידוע מכמה בני אדם, נמצא שבודאי מותר לדבר בדברים האלה, אך סכנה יש בדברים אלו, כי אולי יתעה מדרך הטוב ויתחיל לדבר דברים בטלים גם כן כדרך המון העם, ועל זה צריך האדם להתפלל, ולבקש מאתו יתברך שמו שיסייע אותו אם ירצה לילך בזה האורח, כי בלתי סיוע מאתו יתברך שמו, בקל יכול אדם לתעות באותו אורח הנ״ל, לכן צריך האדם לחגור מתניו בתפילה שלא יבוא לידי מכשול עבירה חס ושלום, וזהו פירוש הפסוק הורני ה׳ דרכך רצה לומר שתורני שאדע דרך הכבושה, ואז אהיה יכול לילך בעצמי, נחני באורח מישור, פירוש באורח שאוכל לתעות בה, בקשתי שתתן לי סיוע ועזר וסעד, שאלך במישור ולא בעקלתון, כי זולת העזר שלך חס ושלום, אוכל לתעות בה כנ״ל: בעל שם טוב שמות פרשת יתרו אות ה

ואו׳ מהצדיקים מגזע טשערנאביל זי״ע אמר על זה, היינו שלא יהא הפסק בינו לבין קונו ית׳: תהלים - מגן אבות - סקווירא

בפסוק ימי שנותינו בהם שבעים שנה וכו׳ [תהלים צ׳, י׳]. לכאורה יש לדקדק ימי ותיבת בהם שמיותרים. ועוד איך אנו מבקשים בתפילה שקודם אמירת תהלים ואל תקחני מעולם הזה קודם מלואות ימי שנותינו שבעים שנה כו׳ ואם כן מי שנתמלא שנותיו לשבעים שנה לא יאמר זאת, ובאמת לא מצינו כן בשום מקום. ושמעתי פירוש נכון בשם הרב הקדוש מורינו הרב ר׳ ישראל בעש״ט זללה״ה על פי מה דאיתא בגמרא (שבת פ״ט ב׳) בשעה שנגזר חורבן בית המקדש אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם בניך חטאו אמר יומחו על קדושת שמך, הדר אמר ליצחק בניך חטאו אמר לפניו רבונו של עולם כל שנותיו של אדם בעולם הזה שבעים שנה דל פלגא דלילות נשאר ל״ה כו׳ אני מקבל פלגא עלי ואתה מלכו של עולם יהא פלגא עלך. נמצא מי שרוצה למלאות השבעים שנה שלו בשלימות בתורה ומעשים טובים הוא צריך לחיות על כל פנים מאה וארבעים שנה כדי להשלים הלילות חוץ מה שצריך למלאות השעות שמוכרח לבטל אף ביום בשביל חיזוק הגוף, ולכן אנו מבקשים עד מלואות ימי שנותינו בהם שבעים שנה ר״ל שנחיה כל כך עד שיתמלאו בשלימות הימים של שבעים שנה חוץ הלילות וחוץ הביטולים. ע״כ: ספר שפתי צדיקים - כתובים

עליונים ששו ותחתונים עלזו
בקבלת תורה הכתובה מסיני

לע״נ זקני הרה״ג ר׳ משה קליין הי״ד אבד״ק רעטע ולבסוף דיין ומו״ץ בעיר גראסווארדאן בן הרה״ג ר׳ אלי׳ אבד״ק האלמין זצוק״ל
בן הרה״ק ר׳ שמואל שמעלקא מסעיליש זי״ע
לע״נ זקינתי הרבנית ביילא אסתר הי״ד בת הרה״ג ר׳ דוד פריעמאן
אבד״ק צעהלים זצוק״ל
נקדעק״ה והוקבע היארצייט ליום א׳ דשבועות

לקבל שיעור באידיש {בערך 25 מינוט},
או דברי תורה, גליון "באר היטב" בענגליש, נא להודיענו

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally